

glove

พิบพัคซ์ก์ 1

바
늘
과
가
죽
의
시

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ห้องสมุดพัฒนการหนังสือ

503000826

ห้องน้ำ

ภาจ้าข Wongwichit

คุบยอดโน๒ เขียน
วนิชชา จันศรีวนิชย์ แปล

คำนำสำนักพิมพ์

หลายคนคงคุ้นเคยกับนิทานคลาสสิกที่ว่าด้วยเรื่องราวของซาง ทำร่องเท้าผู้ยากจนที่เหลือหนังผืนสุดท้ายสำหรับทำร่องเท้า ซึ่งหากนั้ง ผืนนี้หมดลงเขา ก็จะไม่สามารถทำร่องเท้าขายได้อีกต่อไป และเขากับภารຍา ก็จะอดตาย

ทว่าในคืนที่ทั้งคู่เข้านอนอย่างหมดหวัง เข้าวันรุ่งขึ้นพบว่ากลับ พบว่ามีร่องเท้าที่ถูกตัดเย็บอย่างสวยงามมากอยู่ เมื่อนำไปขายก็ได้ ราคากลีบพื้นที่จะซื้ออาหารและหันผืนใหม่มาสำหรับทำร่องเท้า เมื่อได้ ผืนหนังมาซางทำร่องเท้า ก็ตัดผืนหนังเดรียมไว้ และเข้าวันต่อมาพบว่าเขาก็จะได้ร่องเท้าคุ้งงามไป เรื่องราวดำเนินไปเป็นนัยน์จันกะทั้งทั้งคู่รู้ว่าผู้ที่ ช่วยพวกเขานำทำร่องเท้า ก็คือภูตจิตวิส่องตน นิทานฉบับลงหลังจากภูตจิต ได้รับเสื้อผ้าเป็นของขวัญ และช่างทำร่องเท้ากับภารຍา มีเงินทองมากพอ ที่จะใช้เลี้ยงคู่ตัวเอง

แต่ใน The Poetry of Needles and Leather หรือ ร้านทำร่องเท้า แห่งนี้มีภูตพันปีเป็นเจ้าของ เรื่องราวของภูตยังคงดำเนินต่อไป หลังเหล็กได้รับเสื้อผ้าจากซางทำร่องเท้ากับภารຍา พวกเขาก็ได้ ร่างกายแบบมนุษย์มา ทว่าแม้พวกเขายังไห้ชีวิตดังเดิมมนุษย์ก็ได้ว่า อายุขัยของพวกเขายังมีจุดสิ้นสุด

วันเวลาผ่านผ่านจากหนึ่งเป็นร้อย จากร้อยเป็นพัน ปีแล้วปีเล่า ที่ 'อัน' เจ้าของร้านรองเท้าหนังฝ่ามือเรื่องราวต่างๆ ผ่านชีวิตแสน ยืนยาวของเขาก็ทั้งเหลาพ้นองที่แยกจากทั้งผู้คนที่เข้ามาและจากไปทั่ว

เขามาไม่เคยที่จะตั้งคำตามหรือสองสัญในสิ่งที่ทำหรือสิ่งที่เป็น กระ ได้พบกับ 'มีอา' หนึ่งในภูตพื้นเมืองเขาอีกครั้ง ภารຍาที่มีความต้อง ให้นั้นทำให้อันได้ตั้งคำตามถึงความหมายของชีวิต สิ่งที่เขามี ภารຍาเลือก รวมถึงสิ่งที่พวกเขามาได้เลือก ครั้งหนึ่งเราก็อาจเคยเห็น เหล่านี้กับตัวเอง ซึ่งผู้ที่จะตอบคำตามเหล่านี้ได้ก็มีเพียงแค่ตัวเรา

แล้วคำตอบของอันจะเป็นอย่างไร มาร่วมค้นหาความหมาย ชีวิตในแบบของอันไปพร้อมๆ กันในร้านทำร่องเท้าแห่งนี้มีคุณ เป็นเจ้าของ เล่มนี้

คำนำสำนักพิมพ์

หากยังคงคิดถึงความเคยกับนิทานคลาสสิกที่ว่าด้วยเรื่องราวของซ่างค้าคู่มาก่อนที่เหลือหนังผืนสุดท้ายสำหรับทำรองเท้า ซึ่งหากหนังมีเศษเข้ามาจะไม่สามารถทำรองเท้าขายได้อีกด้วยไป และหากับกันก็จะอุดตาย

กว่าในศตวรรษที่ทั้งคู่เข้ามาร่วมกันอย่าง和睦หวัง เข้าวันรุ่งขึ้นพากเพียกลับมีร่อง หัวที่ถูกตัดเย็บอย่างสวยงามวางอยู่ เมื่อนำไปขายก็ได้ กะที่จะรับอาหารและหนังผืนใหม่มารับรองทำรองเท้า เมื่อได้ ช่องทำรองเท้าก็ตัดผืนหนังเดรียมไว้ และเข้าวันต่อมาพากเพียร ช่องเท้าคู่งามไป เรื่องราวดำเนินไปเช่นนี้จนกระทั่งทั้งคู่รู้ว่าผู้ที่ ทำเรื่องราวของเท้าก็คือภูตจิตวิส่องตน นิทานจบลงหลังจากภูตจิต โถเป็นขอร่วม และซ่างทำรองเท้ากับภารຍາมีเงินทองมากพอ เลี้ยงดูตัวเอง

เมื่อใน The Poetry of Needles and Leather หรือ ร้านทำรองเท้า มีคุณภูตพันปีเป็นเจ้าของ เรื่องราวของภูตยังคงดำเนินต่อไป ถ้าภูตได้รับเสื้อผ้าจากซ่างทำรองเท้ากับภารຍາ พากเพียรก็ได้ แบบมนุษย์มา ทว่าแม้พากเพียจะใช้ชีวิตดั่งเข่นมนุษย์ก็ใช่ว่า ช่องพากเพียจะมีจุดสิ้นสุด

วันเวลาผ่านผ่านจากหนึ่งเป็นร้อย จากร้อยเป็นพัน ปีแล้วปีเล่า เจ้าของร้านรองเท้าหนังผ้านองเรื่องราวดังๆ ผ่านชีวิตแสน ช่องเราก็จะเหลือเพียงน้องที่แยกจากหัวผู้คนที่เข้ามาและจากไป ทว่า

ไม่เคยที่จะตั้งคำถามหรือสงสัยในสิ่งที่ทำหรือสิ่งที่เป็น กระทั้งการ ให้พบกับ 'มือ' หนึ่งในกฎพื้นอ่องของเข้าอีครั้ง ภารຍาที่มีอาคมอบหมาย ให้นิรนามให้ขันได้ตั้งคำถามถึงความหมายของชีวิต สิ่งที่เข้าเลือก สิ่งที่ มือเลือก รวมถึงสิ่งที่พากเพียไม่ได้เลือก ครั้งหนึ่งเรา ก็อาจเคยตั้งคำถาม ณ ค่านิ้วตัวเอง ซึ่งผู้ที่จะตอบคำถามเหล่านี้ได้ก็มีเพียงแค่ตัวเราเท่านั้น

แล้วคำตอบของอันจะเป็นอย่างไร มาร่วมค้นหาความหมายของ ชีวิตในแบบของอันไปพร้อมๆ กันใน ร้านทำรองเท้าแห่งนี้ มีคุณภูตพันปี เป็นเจ้าของ เล่มนี้

glove

- 97 in Mother Goose

11. Առաջին անգամ աշխատանք
Բայրութի կայսերական պալատում
Տարբարակ է առաջ առաջ առաջ առաջ
Նույնին առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ

